

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. JÚNIUS

*"Menj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik,
milyen nagy dolgot tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad."
(Márk evangéliuma 5, 19b)*

A TARTALOMBÓL:

Miről szól a vizsgaistentisztelet?

Kovács Csaba, segédlelkész

A TARTALOMBÓL:

Újvidék

„Egymás áldására”

Tamáská Gyula

SZENTLÉLEK, JÖJJ!

Szentlélek, jöjj, úgy vár a
lelkem Téged!
Gyújts fel szívem, oly sok,
benne a vétek.
Cseréld fel erőddel erőtlenségem;
Jöjj és szentelj meg, csak ez a kérésem.
Szentlélek, jöjj, úgy vár a
lelkem téged!
Oly sokat szeretnék
megvallani néked,
Hogy mindennap gúzsbaköt ellenségem;
De szentelj meg mégis: ez a kérésem.
Szentlélek, jöjj, úgy vár a
lelkem téged!
Segíts, hogy eszközöd
lehessek néked.
Vezesse szent kezed minden lépésem;
Szentelj meg, Uram... és nincs több kérésem.

Imádság

Drága Istenünk, hálatelt szívvel állunk meg előtted ennek a tanévnek a végéhez közeledve, Te látod Urunk, hogy mennyi energiát és munkát fektettünk bele, de Te tudod mulasztásainkat is. Nagyon jól ismersz bennünket Szentháromság Istenünk, ismered gyarló emberi voltunkat, hogy nélküled képtelenek vagyunk jót cselekedni. Veled Urunk képesek vagyunk bármire. Segíts, hogy valóban tudjunk rád figyelni és neked engedelmeskedni. Látod a Szerbiai Református Keresztyén Egyházat minden gyarlóságával, elesettségével együtt, Te adj nekünk ébredést, vágyat minden szívbe, hogy a Te akaratodat cselekedjük és ne emberi okoskodásokra figyeljünk, hanem tudja ki-ki végezni a maga

feladatát a Te nagyobb dicsőségedre. Tégy késszé bennünket, hogy lankadó, alvó hitünk felébredhessen és cselekvő hitünk lehessen. Látod Urunk, hogy mennyire szükségünk van rád, hadd zengjük a 387. dicséretet: “Mily jó, a bűntől ha szabad, Az Úr szolgálja vagy: A bűn szolgálja gyáva rab, A Krisztusé szabad. A bűn sötétben tévelyeg S romlásba visz vakon; Az Úr kézen fog s úgy vezet Világos utakon.” Így vezess bennünket minden napon. Ámen

*Halász-Sándor Gyöngyvér,
szerkesztő, diakónus*

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	10
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	14
Újvidék.....	14
Maradék.....	16
Pacsér.....	17
GYERMEKMISSZIÓ.....	18
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизacija у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Írta: Halász Dániel
lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTATOK

2023. JÚNIUS

- 1**
CSÜTÖRTÖK•
TÜNDE,
KUND Mk 11,27–33
- “Ézért így feleltek Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus pedig ezt mondta nekik: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.” (Mk 11,33)**
- Minden ember a saját tisztségének és élethelyzetének megfelelően gyakorol valamilyen hatalmat, ami nyilván felelősséggel is jár. Jézus már a földön is gyakorolta hatalmát, hiszen betegeket gyógyított, halottakat támasztott fel és bűnbocsánatot adott az embereknek. Ez az utóbbi nagyon nem tetszett a főpapoknak, írástudóknak és a véneknek. Ezért kérdezték meg Jézust, hogy milyen hatalommal cselekszi ezeket. Jézus visszakérdez, amire ők tanakodni kezdtek, ha azt mondjuk “Igen” nem felel meg, ha azt mondjuk “Nem”, az se lesz jó. Ezért felelték azt, hogy nem tudjuk. Az emberi hatalom mindig számító. Kiszámoljuk azt, hogy mi az érdekünk, mi éri meg és mi nem. Jézus hatalma ezzel szemben világos, igazságos és kiszámítható. “mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók (Mt 7,29). Boldog az az ember, aki Jézus hatalma alatt él.
- Ima: Drága Úr Jézus, köszönjük, hogy Te ma is gyakorlod hatalmadat, annak ellenére, hogy mi emberek ezt földi szemeinkkel sokszor nem látjuk. Kérünk, nyisd meg lelki szemeinket. Amen*
- 2Krón 14
- 2**
PÉNTEK•
KÁRMEN,
ANITA Mk 12,1–17
- “Jézus ezt mondta nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené. És igen elcsodálóztak rajta.” (Mk 12,17)**
- A gonosz szőlőművelők példázata, amit Jézus mondott a jelenlévő farizeusok és írástudók megértették, hogy róluk szól. Ez után törbe akarják csalni Jézust és egy akkori kényes kérdést tesznek fel Neki az adófizetéséről. Hiszen az emberek pénztárcája mindig érzékeny téma, még sokszor sajnós nekünk, keresztyéneknek is. Jézus tanítása az anyagiakról nagyon világos. Mindenkinek adjuk meg azt, ami jár; hiszen semmink nincs, amit nem Istentől kaptunk volna. Az ige is azt mondja: **“Nagyobb boldogság adni mint kapni” (Apcsel 20,35)**
- Ima: Hálásak vagyunk Neked Istenünk, hogy Te mindent kirendelsz, amire igazán szükségünk van és sokszor még azon felül is. Amen*
- 2Krón 15
- 3**
SZOMBAT•
KLOTILD,
KEVIN Mk 12,18–27
- “Jézus ezt mondta nekik: Vajon nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem Isten hatalmát?” (Mk 12,24)**
- A saduceusok nem hittek a feltámadásban. Pedig a feltámadás keresztyén hitünknek egyik alapja. Egy történettel mennek Jézushoz, hogy egy asszonynak volt hét férje. Jézus itt is tanít: a mennyországban nincs már házasság, mert nincs szükségünk rá és az Ószövetségben szépen le van írva: **„Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákób Istene.”** (26). Isten az élők Istene, mert azt akarja, hogy éljünk. Feltámadás nélkül nincs értelme hitünknek. Híszed-e ezt?
- Ima: Köszönjük Urunk, hogy van feltámadás hit. Amen*
- 2Krón 16
- 4**
A SZENT-
HÁROMSÁG
VASÁRNAPJA•
BULCSÚ Mk 12,28–34
- “Jézus pedig látva, hogy okosan felelt, ezt mondta neki: Nem vagy messze Isten országától. És többé senki sem merte őt megkérdezni.” (Mk 12,34)**
- Melyik a legfőbb parancsolat? Szeressük Istent és felebarátunkat (embertársunkat). Ha ez mindenkiben őszintén meg lenne, nem is lenne szükségünk semmilyen más parancsolatra, mert ha igazán és őszintén szeretünk, akkor senkinek nem akarunk rosszat (még véletlenül

sem). Akkor a Szentháromság Isten kerül az első helyre és embertársunk – bármilyen is legyen – mindjárt a másik helyre. A bűnt utáljuk (magunkban és másban is), de embertársunkat szeretjük. Ez keresztyéni küldetésünk. Vajon mennyire vagyunk mi messze vagy közel az Isten országához?

Ima: Urunk Jézus Krisztus, Te tökéletesen tudsz szeretni, mi sajnos nem vagyunk képesek rá, de kérünk taníts bennünket. Amen

2Krán 17

5
HÉTFŐ•
FATIME,
FERDINÁND

Mk 12,35–44

“Óvakodjatok az írástudóktól, ... ezekre súlyosabb ítélet vár.” (Mk 12,38;40)

Mai igeszakaszunkban három tanításról olvasunk: Krisztusról, mint Dávid fiáról, az írástudók nagyravágásáról és kapzsiságáról, illetve az özvegyasszony két fillérjéről. Krisztus az ígéret szerint Dávid Fia, ezt a Biblia levezeti. Ezt nem hitték el az írástudók, akik saját dicsőségre vágytak és nem Isten volt nekik az első helyen. Az özvegyasszonynak, aki az egész vagyonát beledobta a perselybe, ezt hittel tette. Mi vajon melyik csoporthoz tartozunk? Szeretjük magunkat mutogatni másoknak, hogy milyen nagy hívők vagyunk, vagy csendben imádkozva és szolgálva hittel rá bízunk életünket Istenre?

Ima: Taníts Urunk Jézus, hogy ne legyünk képmutatók, hanem amit teszünk azt a Te dicsőségre tegyük szívvel és lélekkel. Amen

2Krán 18,1–27

6
KEDD•
NORBERT,
CINTIA

Mk 13,1–20

“Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz annak a jele, hogy mindez beteljesedik?” (Mk 13,4)

Miután Jézus megjövendöli a Jeruzsálemi templom lerombolását (ami meg is történt Kr. u. 70-ben), a tanítványok feltesznek neki egy kérdést. Jézus elkezdi jelekről beszélni. Vannak felekezetek, akik többet foglalkoznak az utolsó idők jeleivel és találgatnak, hogy az ekkor vagy akkor lesz. De Jézus egy másik helyen azt is mondja: *“Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, a melyen az embernek Fia eljő.”* (Mt 25,13). Annyi bizonyos, hogy ez az idő egyre közelebb van. A feladatunk az, hogy erre készen álljunk.

Ima: Drága Úr Jézus! Add meg számunkra, hogy mi mindig készen várjunk Téged. Amen

2Krán 18,28–34

7
SZERDA•
RÓBERT,
ROBERTA

Mk 13,21–37

“Vigyázzatok, virrasszatok! Mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő.” (Mk 13,33)

Jézus a megpróbáltatás ideje után folytatja tanítását az Ő második eljövételéről. Egyszer csodálkozva megkérdezte tőlünk valaki: *“Még mindig vannak, akik ebben hisznek?”* Feleltük: *“Igen, többek között mi is.”* Jézus itt ebben az igeszakaszban a készenléte hangsúlyozza ki. Ne dőlünk be annak, hogy ekkor vagy akkor jön el a Krisztus, mint már olyan sokan a történelem folyamán. Mi szolgáljunk úgy, mintha nem a mi földi életünkben jönne el és legyünk készen úgy, mintha ez a következő pillanatban történne meg.

Ima: Áldunk Téged urunk, hogy ez a hit a miénk lehet. Amen

2Krán 19

8
CSÜTÖRTÖK•
MEDÁRD,
ZARÁND

Mk 14,1–11

“Bizony mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.” (Mk 14,9)

A főpapok és írástudók, keresik a módját, hogyan fogják el és öljék meg Jézust. Ehhez Júdás lesz a segítségükre. De mindeközben megjelenik egy asszony drága nárdus olajjal és ráönti Jézus fejére. Ez az olaj több mint 300 dénárba (1 dénár, egy napszám volt abban az időben), került. Joggal mondhatnánk, hogy ez pazarlás. A szegényeket csak ürügyként hozzák fel. Bár az igaz, hogy szegények mindig lesznek, akiken tudunk és egyben kötelességünk is segíteni. De van olyan, ami pénzben nem mérhető, ez pedig Jézus áldozatvállalása a kereszten. Ezt ez az asszony – ha nem is tudatosan –, hirdette. Ez az evangélium, mely ma is szól nekünk. *Ima: Áldunk és magasztalunk urunk, hogy ilyen áldozatot vállaltál értünk, helyettünk és miattunk. Amen*

2Krán 20,1–19

9
PÉNTEK•
FÉLIX,
ANABELLA,
EFRAIM

Mk 14,12–25

“És amikor ettek, vette a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, odaadta nekik, és ezt mondta: Vegyétek, ez az én testem. Azután vette a poharat, hálát adott, odaadta nekik, és ittak belőle mindnyájan, és ezt mondta nekik: Ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik.” (Mk 14,22-24a)

Az Úri Szent Vacsora szereztetése történik meg itt. Sokan az úrvacsoránál csak a bűnök bocsánatára gondolnak, mások csak egy emléknek tartják. De Jézus itt sokkal többet kínál. Amikor magunkhoz vesszük a kenyeret és a bort, Jézus megtörtetett testét és kiontott véré, akkor emlékezünk az Ő halálára és feltámadására, hogy mi mindent elvégzett helyettünk. Ezért bennünk öröm kell legyen és csak annyit tudunk tenni, hogy hálából neki szánjuk életünket.

Ima: Áldunk és magasztalunk Urunk, hogy a veled való találkozást mindig átélhetjük, amikor magunkhoz vesszük a kenyeret és a bort. Ámen

2Krón 20,20–37

10
SZOMBAT•
MARGIT,
GRÉTA

Mk 14,26–42

“És így szólt: Abbá, Atyám! Minden lehetséges neked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.” (Mk 14,36)

Megkezdődik Jézus gyötrődése. Nem tudom, szoktál-e úgy imádkozni, hogy virrasztasz, belefáradsz, gyötrödsz, verejtékezel? Sokszor igaz az, hogy a lélek kész, de a test erőtlen. Hányszor és hányszor átéljük ezt, amikor nem vagyunk kitartóak az imádkozásban. Ezután csodálkozunk, hogy erőtlene a gyülekezeteink, kevesen vagyunk és mind több a hitetlen. Jézus most is könyörög értünk és azt akarja, hogy mi is vele virrasszunk, ha arra van szükség. Imádkozzunk így családunkért, gyülekezeteinkért, egyházunkért és azért hogy minél többen legyünk ilyen imádkozó lelkek. Meglátjuk, csodát fogunk átélni.

Ima: Örökkévaló Mennyei Édes Atyánk a Jézus Krisztus által. Hálásak vagyunk neked, hogy Te Jézus Krisztus nevéért minden imádságunkat meghallgatod. Ezért taníts meg mindig elfogadni a Te akaratod és nem megfáradni az imádságban. Ámen

2Krón 21,1–11

Jeles nap: június 4. A nemzeti összetartozás napja

11
VASÁRNAP•
BARNABÁS,
BARNA

Mk 14,43–52

“Veletek voltam mindennap a templomban, és tanítottam, és nem fogtatok el. Az Írásoknak azonban be kell teljesedniük.” (Mk 14,49)

Amit megmondtak a próféták, amiről többször beszélt Jézus, az elkezdődött. Júdás, az áruló jött a templom őrseggel, kardokkal és botokkal. Bár egy közülük (Péter) megpróbált fegyverrel közbeavatkozni, de Jézus tudta, hogy az erőszak még ha jó szándékú is, nem vezet semmi jóra. Ezért tudta az Úr, hogy csak az teljesedik be, amiért eljött ebbe a világba. A tanítványok mind elhagyták, elfutottak, Jézus pedig egyedül maradt, ami később még csak fokozódott. De erre volt szükség a mi megváltásunkhoz.

Ima: Áldunk és magasztalunk Urunk, hogy Te ezt vállaltad. Ámen

2Krón 21,12–20

12
HÉTFŐ•
VILLŐ

Mk 14,53–65

“Jézus ezt mondta: Én vagyok, és meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin.” (Mk 14,62)

Jézus ellen hamis tanúkat kerestek, de nem egyeztek a tanúvallomások. Viszont mindenképp halálra akarták őt adni. Nem kis teher az, amikor valakit jogtalanul el akarnak ítélni. A történelem során sok ilyen jogtalan ítélet volt. De az igaz Istenfélő ember, ha ilyen történik vele, akkor is igazat szól és Istenről tesz tanúbizonyságot. Jézus is ezt tette. A Krisztus ügye nem ürügy, hanem mindig szolgálat. Ezért az idő mindig a Krisztusban őszinte embert igazolja.

Ima: Adj erőt Urunk, hogy minden körülmény között csak Téged szolgáljunk és sose tagadjunk meg Téged. Ámen

2Krón 22

- 13
KEDD•
ANTAL,
ANETT
- Mk 14,66–72
- “Péternek ekkor eszébe jutott, amit Jézus mondott neki: Mielőtt a kakas másodszor megszólal, háromszor tagadsz meg engem. És sírásra fakadt.” (Mk 14,72)**
- Lehet Pétert kritizálni, hogy tehetette ezt, ráadásul, úgy, hogy már Jézus figyelmeztette? Pedig mindannyiunknak, akik hiszünk Jézus Krisztusban, vannak gyenge pillanataink. Milyen jó, hogy Isten Igéje figyelmeztet bennünket és le tudunk borulni a mi Urunk előtt és akár keserves sírásban megvallani neki bűneinket. Hiszen, Jézus mondja: *“Mondom nektek, hogy ugyanígy egyetlen megtérő bűnös miatt nagyobb öröm lesz a mennyben, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szüksége megtérésre.” (Lk 15,7).*
- Ima: Áldunk és magasztalunk Urunk, hogy megvallhatjuk mi is bűneinket és Jézus Krisztusban bűnbocsánatot adsz nekünk. Amen*
- 2Krón 23,1–15
- 14
SZERDA•
VAZUL,
HERTA
- Mk 15,1–19
- “Pilátus megkérdezte tőlük: De mi rosszat tett? Azok pedig még hangosabban kiáltották: Feszítsd meg!” (Mk 15,14)**
- Pilátusban van egy kis hajlandóság arra, hogy megmentse Jézust az igaztalan ítélettől. De a csöcselékből összeszedett tömeg (Jeruzsálem 1%-a) nem akarja ezt. Inkább a gyilkos Barabás szabadon engedését választották, mint az ártatlant. Barabásnak van még esélye a megtérésre. De vajon mi mit kezdünk az életünkkel, amit a megfeszített Jézus szerzett nekünk?
- Ima: Megváltónk, kérünk formálj és változtass minket, hogy naponként átéljük a megtérés örömét. Amen*
- 2Krón 23,16–21
- 15
CSÜTÖRTÖK•
JOLÁN,
VID
- Mk 15,20–32
- “A Krisztus, Izráel királya szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk! Azok is gyalázták, akik vele együtt voltak megfeszítve.” (Mk 15,32)**
- Jézust az ott állók közül talán sokan látták csodát tenni. Most gúnyolják, és egy újabbat követelnek Tőle a “hiszem, ha látom” elve alapján. De a Jézusban hívők nem a csodák miatt hisznek. A csodák csak erősítik a hitünket. A gazdag és a szegény Lázár példázatában ezt olvassuk: *“Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.” (Lk 16,31)* Ezért *“boldogok, akik nem látnak, és hisznek.” (Jn 20,29)*
- Ima: Drága Úr Jézus, adj hitet. Amen*
- 2Krón 24,1–14
- 16
PÉNTEK•
JUSZTIN,
ARANY
- Mk 15,33–41
- “Amikor pedig a százados, aki ott állt vele szemben, látta, hogy így lehelte ki a lelkét, ezt mondta: Bizony, ez az ember Isten Fia volt!” (Mk 15,39)**
- Akik Illést várták, lelki vakságban voltak. Viszont a pogány százados látva ezeket az eseményeket, felismerte Jézusban Isten fiát. Adja Isten, hogy a mi környezetünkben is minél többen ismerjék fel velünk együtt. Lássuk meg Istennek azt a titkát, hogyan végezte el a mi megváltásunkat is.
- Ima: Áldunk és magasztalunk Megváltónk, hogy mindezt elvégezted. Amen*
- 2Krón 24,15–27
- 17
SZOMBAT•
LAURA,
ALIDA
- Mk 15,42–47
- “...eljött az arimátiai József, a nagytanács tekintélyes tagja, aki maga is várta az Isten országát; bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét.” (Mk 15,43)**
- A nagytanácsban is voltak olyanok, akik nem értettek egyet Jézus kivégzésével. Ilyen volt az arimátiai József is, akiről a Biblia megjegyzi, hogy bátor volt. Miért? Mert ez az esemény Jeruzsálemben félelmet keltett az emberekben. A tanítványokról is azt olvassuk, hogy bezárkóztak. Akkor és ott nem volt népszerű Jézus barátjaként mutatkozni. Mégis az Isten országában való hit túl mutat a félelmen. Mi vajon mennyire vagyunk bátrak, amikor Jézus mellé kell álljunk?
- Ima: Urunk, egy temetés mindig szomorú esemény. Ezért add, hogy tudatában legyünk mindig, hogy “nem a félelem lelkét adtad nekünk, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét”. Amen*
- 2Krón 25,1–16

- 18
VASÁRNAP•
ARNOLD,
LEVENTE
- Mk 16,1–8
- “A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt.” (Mk 16,6)**
A feltámadás a lényege keresztyén hitünknek. E nélkül nem lenne értelme, az egyháznak, az istentiszteleteknek, sőt még az Istenbe vetett hitünknek sem. Mi, reformátusok igazából minden vasárnap Jézus feltámadásáról emlékezünk meg és az első keresztyének is már ezért ünnepelték a vasárnapot. Hiszen ez mindig egy öröm ünnep, mert van értelme életünknek. Tegyük meg mindent, hogy minél többen megismerjék ezt az örömet.
Ima: Hálásak vagyunk Neked Istenünk, hogy olyan örömet tudsz adni nekünk mint senki más ezen a világon. Amen
- 2Krón 25,17–28
- 19
HÉTFŐ•
GYÁRFÁS
- Mk 16,9–20
- “Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt.” (Mk 16,14)**
Könnyű elhinni, hogy Jézus valóban feltámadt? Ha röviden akarunk válaszolni, világi szemmel azt mondjuk, hogy “nem”. Hiszen a tizenegy sem hitt az asszonyoknak és az emmausi tanítványoknak. Jézus szemükre veti, hogy miért nem hittek. Mindannyiunkban van hitetlenség, de boldog ember az, aki találkozik Jézussal és átéli azt amit tanítványai: *“Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbjára ült. Azok pedig elmentek, hirdették az ígét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel. (Mk 16,19-20).* Adja Isten, hogy mi is így munkálkodjunk.
Ima: Drága Úr Jézus, kérünk bocsásd meg, ha sokszor hitetlenek vagyunk. Segíts, hogy tudjunk rád figyelmi és erősíts minket a mi hitünkben. Amen
- 2Krón 26,1–15
- 20
KEDD•
RAFAEL,
DINA
- 1Thessz 1
- “Példává is lettetek minden hívő számára Makedóniában és Akhájában,” (1Thessz 1,7)**
Thesszalonika a mai Görögország második legnagyobb városa Athén után. Pál apostol idejében is nagy városnak számított és akkor is a nagyváros problémáival szembesült. Hiszen, amikor Pál apostol először járt ott, könnyen fellázították a várost ellene, és mindössze három hetet töltött ott. Mégis munkássága nyomán egy dicséretre méltó növekvő gyülekezet alakult meg. A kérdés, hogy vajon ezt Pál apostol elmondhatná-e a mi gyülekezeteinkről. Adja meg Isten, hogy egyénileg és gyülekezeti szinten is legyünk példává mások számára.
Ima: Áldunk és magasztalunk Istenünk, hogy a Te akaratodból jönnek létre a gyülekezetek. Add, Urunk, hogy a mi gyülekezeteink is ilyen dicséretre méltók legyenek. Amen
- 2Krón 26,16–23
- 21
SZERDA•
ALAJOS,
LEILA
- 1Thessz 2,1–12
- “...intettünk és buzdítottunk, és kérve kértünk titeket: éljete Istenhez méltó módon, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket.” (1Thessz 2,12)**
Pál apostol emlékezteti a gyülekezetet, arra az időszakra, amikor először járt ott náluk és megalakult a gyülekezet. Példává állítja magukat, hogyan forgolódtak, hogyan hirdették az evangéliumot. Imádkozzunk, hogy ma is legyenek ilyen igehirdetők, vezetők a gyülekezetekben, akik biztatnak és bátorítanak minket, hogy maradjunk meg a hitünkben. Ez által pedig fejlődni és növekedni tudunk léleekben.
Ima: Add Urunk, hogy ne csak minket buzdítsanak, hanem mi is tudjunk másokat arra buzdítani, hogy Istenhez méltó módon éljünk. Amen
- 2Krón 27
- 22
CSÜTÖRTÖK•
PAULINA
- 1Thessz 2,13–16
- “Ezért mi is szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy amikor hallgattátok Isten általunk hirdetett ígését, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként,” (1Thessz 2,13)**
A Mindenható Isten megtehetette volna, hogy angyalok által hirdeti az Igét. Ő mégis esendő és bűnös emberekre bízta. Mint ahogy az ember megváltását is máshogy is elvégezhette volna. Mégis Fiát, aki valóságos Isten volt küldte le erre a földre, hogy emberré legyen. Ezért nagy kegyelem, amikor az igehirdetés mögött nem az embert látjuk aki hirdeti, hanem tényleg

ügy vesszük, mint Isten Igéjét. Hiszen Isten még hitetlen emberek által is képes bennünket megszólítani. Az a kérdés, hogy hagyjuk-e?

Ima: Kérünk Urunk, hogy mindig és mindenhol a Te szavadat keressük és halljuk meg. Hiszen tudjuk, hogy Te ma is meg akarsz szólítani. Amen

2Krón 28

23
PÉNTEK•
ZOLTÁN,
ÉDUA

1Thessz 2,17–20

“Ezért el akartunk menni hozzátok, én, Pál nem is egyszer, de megakadályozott minket a Sátán.” (1Thessz 2,18)

Sajnos sokan a keresztyének közül is úgy gondolkodnak, hogy hiába próbálok én tenni bármit is, ha Isten úgy akarja, akkor majd úgyis sikerül, ha pedig nem akarja, akkor meg miért törjem magam. Ez által lesznek lusta keresztyének, akik jól érzik magukat a saját kis világukban, de nem igazán akarnak tenni a másikért, a közösségért. Pál apostol itt a Sátánra hivatkozik, ami igaz. Hiszen a sátánnak az a célja, hogy megakadályozza a missziót. Neki nagyon is megfelelnek az ilyen gondolkodású keresztyének. Adja meg Isten, hogy amíg élünk és itt vagyunk a földön, minket ne ez jellemezzen. Hiszen Isten általunk munkálkodik ebben a világban és ez által élhetünk át mi is csodákat.

Ima: Urunk, imádkozunk, hogy működjön a belmisszió és ebben senki ne akadályozzon. Amen

2Krón 29

24
SZOMBAT•
IVÁN

1Thessz 3,1–8

“...senki meg ne tántorodjék a mostani megpróbáltatásokban. Hiszen ti is tudjátok, hogy erre vagyunk rendelve.” (1Thessz 3,3)

Jézus Krisztus sehol nem ígérte, hogy aki Őt követi, annak problémamentes boldog élete lesz mindenféle nehézség nélkül. Viszont azt ígérte, hogy aki Őt követi, annak segít vinni a terheit. Ezért rendelt nekünk is közösséget, hogy egymás hite által épüljünk. Nekünk, akik Krisztushoz tartozunk, kötelességünk egymásról gondot viselni. Hiszen sajnos nem rendelkezünk mindannyian erős, szilárd hittel. Pál apostol joggal aggódott, hogy a thesszalonikaiak mennyire fognak kitartani a megpróbáltatás idején. De hála Istennek Timóteus, akit elküldött Tesszalonikába jó híreket hozott. Imádkozunk mi is azért, hogy ilyen hitben szilárd erős gyülekezeteink legyenek.

Ima: Kérünk Urunk, Istenünk, hogy adj számunkra hitben növekvő gyülekezeteket, ahol egymásra gondot viselünk. Amen

2Krón 30

Jeles napok: június 18. A presbiterek vasárnapja • június 20. A menekültek világnapja

25
VASÁRNAP•
VILMOS,
MAXIM

1Thessz 3,9–13

“Hogyan is adhatnánk eléggé hálát Istennek értetek mindazért az örömről, amellyel megörvendeztetek minket a mi Istenünk előtt...” (1Thessz 3,9)

Pál apostolban nagy a hála és az öröm, hogy a thesszalonikai gyülekezet minden megpróbáltatás ellenére kitartott a hitben. Ezért könyörög értük, hogy tapasztalják meg Isten további áldásait. Hiszen keresztyénként, ha kitartunk, akkor mi is megtapasztalhatunk olyan áldásokat, amit el se tudunk képzelni. Vajon mi tudunk-e kitartani, tudunk-e örülni és hálát adni mindezért?

Ima: Urunk, adj kitartást, hitet és örömet, hogy még buzgóbban imádkozzunk és szolgáljunk a gyülekezet közösségében minden megpróbáltatás ellenére. Amen

2Krón 31

26
HÉTFŐ•
JÁNOS,
PÁL

1Thessz 4,1–8

“Mert nem tisztátalanságra hívott el minket Isten, hanem megszentelődésre.” (1Thessz 4,7)

A különböző kívánságok mindannyiunkban jelen vannak, mert sajnos hozzátartozik bűnös természetünkhöz. Ezért az a kérdés, hogy ennek teret adunk-e vagy sem. Pál apostol arra kéri a thesszalonikaiakat és egyben bennünket is, hogy ne adjunk teret a kívánságoknak, ahogy a világiak teszik. Mert így vétkezünk embertársunk és Isten ellen is. Végeredményben pedig mindennek meglesz a következménye. Ezért mondjunk igent a megszentelődésre.

Ima: Urunk kérünk segíts mindig ellent mondani a gonosz kívánságoknak és igent mondani a megszentelődésre. Amen

2Krón 32

27
KEDD•
LÁSZLÓ

1Thessz 4,9–12

“A testvéri szeretetről pedig nem szükséges írnom nektek...és tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen éljétek, tegyétek a magatok dolgát, és saját kezetekkel dolgozzatok, ahogyan elrendeltük nektek.” (1Thessz 9;11)

Milyen jó lenne, ha nekünk is ezt írhatná Pál, hogy a testvéri szeretetről nem szükséges írnia. Viszont, ha megvan köztünk a testvéri szeretet, szorgalmasan dolgozunk, végezzük a saját munkánkat, akkor már betöltjük a Jézus Krisztustól kapott missziói küldetésünk fő elemét, a példaadást. Igaz, hogy a mai világban sajnos a testvéri szeretetnek nincs értéke, mondván, hogy saját magadra gondolj, akkor fogsz jól boldogulni. Nincs értéke a csendesen végzett munkának sem, mert arra tanítanak, hogy törekedj minél kevesebb munkával minél több pénzt keresni és nem számít milyen módszerrel. De ez az Ige ezért időszerűbb mint valaha. Hiszen Isten Igéje arra tanít, hogy szeress és végezd azt, ami rád bízott és tapasztald meg az Isten szeretetét, hogy igazi boldogságot csak ez tud adni.

Ima: Urunk Istenünk, arra kérünk, hogy mi is tudjunk így szeretni és dolgozni, hogy valóban megtapasztaljuk azt, hogy milyen az a csendes és nyugodt élet, amit neked élünk. Amen

2Krón 33

28
SZERDA•
LEVENTE,
IRÉN

1Thessz 4,13–18

“Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.” (1Thessz 4,13)

A mi keresztyén hitünknek semmi értelme nem lenne, ha nincs feltámadás. Vannak olyanok, akik keresztyénnek vallják magukat, de nem hisznek a feltámadásban. A kérdés, hogy akkor miért van szükség hitre. Hiszen Jézus Krisztus az Ő feltámadásával nyújt minden vallásnál és hitnél többet. Isten azt akarja, hogy nekünk örök életünk legyen. Ez pedig nem más, mint a feltámadás hit.

Ima: Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy Te feltámadtál és általad mi is feltámadunk. Kérünk ebben segíts nekünk, hogy ne legyünk tudatlanok. Amen

2Krón 34

29
CSÜTÖRTÖK•
PÉTER,
PÁL

1Thessz 5,1–11

“Mert Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által,” (1Thessz 5,9)

Mi, emberek sajnos tudunk megharagudni, vannak olyan dolgok amik rosszul esnek és sajnos az ember hajlamos a bosszúállásra. De a harag és a bosszú soha semmit nem old meg. Mi keresztyének ezzel tisztában vagyunk. Hiszen egyszer mindannyian találkozunk Jézus Krisztussal és számot kell adjunk a mi életünkről. Ezért amikor sérelem ér bennünket, jusson mindig eszünkbe az az Ige: *“Ha tehát feltámadtatok Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol Krisztus van, aki Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel!” (Kol 3,1-2)*

Ima: Taníts bennünket Urunk, hogy ne a földi bosszankodás legyen úrrá rajtunk, hanem sokkal inkább az az indulat, ami Krisztus Jézusban is megvolt. Amen

2Krón 35

30
PÉNTEK•
PÁL

1Thessz 5,12–28

„...intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkéhez” (1Thessz 5,14).

Pál apostol a levél vége felé intéseket, bátorításokat fogalmaz meg. Hiszen mindez hozzátartozik keresztyén életvitelünkhöz. A keresztyén élet soha nem tétlenkedő, de ugyanakkor biztatni kell egymást és fel kell karoljuk az erőtlenekeket. Mindezt pedig a türelem övezi körül.

Ima: Urunk Istenünk, kérünk áldj meg bennünket még több türelemmel, hogy minden körülmény között bölcsen viselkedjünk, szóljunk és cselekedjünk. Amen

2Krón 36

AZ IGE MELLETT

Miről szól a vizsgaistentisztelet?

Erőfeszítések folynak, hogy a Kárpát-medence minden teológiai oktatási intézetében egymáshoz közelebb hozzák a tanterveket, hasonlóvá tegyék az oktatást, mind tartalmi mind minőségi szinten. Én a Pápai Református Teológiai Akadémián végzem a tanulmányaimat, és Urunk kegyelméből az idén be is tervezem fejezni a tanulmányokat.

Pápán sok gyakorlatot szerzünk 6 év alatt. Minden munkanapon áhítattal kezdődnek a napok. Fél év alatt 2-3 alkalommal tart egy diák áhítatot. Már az első évtől legációkba megyünk, ami azt jelenti, hogy nagy ünnepeken a gyülekezetekben hirdetjük az Igét. Megtanuljuk a beszéd, az éneklés, az igehirdetés, művészetét elméleti szinten és gyakoroljuk is mindezt félévente 2-3 tanegység keretén belül. A kötelező tanegységeken és teendőkön kívül sok lehetősége van még minden diáknak intézményekben, gyülekezetekben besegíteni, igei és más szolgálatokat vállalni.

A sok elméleti és gyakorlati tanegység befejezése után következik a hatodév, amikor már főleg gyülekezetben szolgálunk egy felügyelő lelkipásztor mentorálása alatt. Sokan tudják, hogy az Isten kegyelméből én már a harmadik évemet töltöm a Maradéki Református Egyházközség segédlelkészeként. Egész tanulmányaim alatt nagyon vágytam a szolgálatra és nagyon hálás voltam az első pillanattól kezdve, hogy az egyetem folytatása mellett szolgálhattam is az Úr és Testvéreim iránt is. A hatodév második felében abban a gyülekezetben vagy gyülekezetekben, ahol már otthonosan forgolódunk be kell mutatnunk az oktatási intézmény képviselői és a gyülekezet előtt is, hogy nem volt hiábavaló a sok tanulmány és gyakorlat, hogy önállóan képesek vagyunk levezetni egy istentiszteletet. Erről szól a vizsga-istentisztelet.

Az enyém egy kissé gazdagabb volt az előírtnál. Lehetőségünk volt 2-3 napig vendégül látni a tanárait, akikkel jókat tudtunk beszélgetni. Az istentiszteletet ugyan csak Maradékon tartottam meg, de eljöttek velünk és a maradékiakkal együtt ünnepelni az Úr napját az újvidékiek, az óbecseiek és páran szülőfalumból, Torontálvásárhelyről is. Megállapíthatom, hogy messze felülmúlóan, ez volt a tanulmányaim alatt a legünnepelesebb vizsgám, és hálás vagyok mindenkinek, aki eljött erre az alkalomra.

A tanároktól a hivatalos osztályzatra még várok, de addig is előrebocsátom az olvasó számára, hogy osztályozza le Ön is igehirdetésemet. Ha javasolhatnám, ebben az esetben, és minden igehirdetésen is, ne arra figyeljünk, hogy vajon hanyast adnánk az igehirdetésre, hanem arra, hogy minden adott alkalomkor mit üzen pont a mi számunkra a Mindenható Isten az igehirdetésen keresztül. Sokkal

gazdagabb lesz így az életünk!

Kezdő gyülekezeti ima Maradékon: Midőn szent házadba imádkozni jövök, lelkem áhítattal tehozad könyörög. Én édes jó Atyám, hallgasd meg kérésem és légy irgalmas nékem! Amen.

Köszöntés: Kegyelem néktek és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Amen

Fennálló ének: 342/1 Ím, bėjöttünk nagy örömben...

Fő ének: 191/1-4 Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom...

Fohász: Istentiszteletünk további megáldása és megszentelése jőjjön az Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy, igaz, örök Istentől. Amen

Lekció:

“A karmesternek: Dávid zsoltára. Uram, te megvizsgálsz és ismeresz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni. Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak? Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén lagnék, kezéd ott is elérne, jobbod megragadna engem. Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság: a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság. Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! Számolgotam, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok. Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek! Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet. Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, Uram? Ne utáljam-e támadóidat? Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek. Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e

téves úton, és vezess az örökkévalóság útján! “
(139. Zsoltár)

Imádság:

Mindenható Istenünk!

Hálával állunk meg a Te színed előtt e testvéri közösségben. Köszönjük, hogy meghallottuk hívó szavad és, hogy belső indítást adtál nekünk arra, hogy összegyűljünk a Te imádasodra és dicsőítésedre. Belátjuk Istenünk, hogy halmozzuk a bűnt és sötétséget hozunk az életünkre. Kérünk téged, hogy légy jelen közöttünk Szentlelked által, és a bennünk lévő sötét éjszakát változtasd vakító nappallá jelenléted, megváltásod és szereteted által. Kérünk, nyisd meg a mi szívünk és szemünk. Munkálkodj bennünk, hogy be tudjuk fogadni és meg tudjuk érteni a Te akaratodat, majd adj nekünk állhatatos lelket, hogy megmaradjunk melletted és végbe tudjuk vinni mindazt, amit kérsz tőlünk. Kérünk téged, Szentlelked által légy jelen közöttünk és vezess bennünket!

Amen

Igehirdetésre készülő ének: 159. Úristen, mi sok
szükséget Érezvén körülöttünk...

Textus:

“Azután elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére. Amikor kiszállt a hajóból, egyszer csak szembejött vele a sírboltok közül egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki a sírboltokban lakott, és akit már láncsal sem tudott megkötözni senki, mert már sokszor meg volt kötözve bilincsekkel és láncokkal, de szétszaggatta a láncokat, a bilincseket pedig összetörte, úgyhogy senki sem tudta megfékezni. Éjjel-nappal mindig a sírokban és a hegyek között kiáltozott, és kővel vagdosta magát. Amikor távolról meglátta Jézust, odafutott, leborult előtte, és hangosan felkiáltott: Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságos Isten Fia? Az Istenre kérek, ne gyötörj engem! Jézus ugyanis ezt mondta neki: Menj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből! És megkérdezte tőle: Mi a neved? Az így felelt: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. És nagyon kérte őt, hogy ne űzze el őket arról a vidékről. Ott a hegyoldalban egy nagy disznónyáját legeltettek, ezért a tisztátalan lelkek azt kérték tőle: Küldj minket a disznókba, hadd menjünk beléjük! Ő megengedte nekik, a tisztátalan lelkek pedig kijöttek, és belementek a disznókba; a nyáj, mintegy kétezer állat a meredekről a tengerbe rohant, és belefutott a tengerbe. A legeltetők pedig elfutottak, és elvitték a hírt a városba és a környékre. Erre kijöttek az emberek, hogy lássák, mi történt. Amikor Jézus közelébe értek, és látták, hogy a megszállott, akiben a légió volt, felöltözve ül, és eszénél van, félelem fogta el őket. Akik pedig látták, elmondták nekik, hogy mi történt a megszállottal és a disznókkal. Ekkor kérlelni kezdték Jézust, hogy menjen el a határukba. Amikor azután beszállt a hajóba, kérte őt az előbb még megszállott ember, hogy vele

maradhasson. Ő azonban nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: Menj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik, milyen nagy dolgot tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad. Az pedig elment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus, és mindenki csodálkozott.”
(Márk Evangéliuma 5, 1-20)

Igehirdetés:

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A felolvasott ígérésünkben Jézus Urunk utazásaihoz csatlakozhatunk. Egy egészen különleges fordulat következik be a háborgó tengeren való átkelés után.

(AZ EMBER)

Egy szörnyű állapotú emberrel találkozunk a Genezáreti-tó melletti Gadara környékén. Elhagyta otthonát és egészen őrült állapotban volt már. Éjjel-nappal, szüntelenül kiáltozott a hegyek és a sírok között. Amikor az emberek megnézték, hogy vajon kit kínoznak a hegyeknél, kik háborgatják elhunyt szeretteik nyugodalmát, csak egy embert találtak, aki nagyon rendezetlenül nézett ki. Véres volt és nem lehetett vele értelmesen beszélni. Valószínűleg nem ismerték ezt az embert és amikor látták, hogy kővel vagdossa magát, megállapították, hogy veszélyes önmaga és a társadalom számára és jobb megoldás híján bilincsekbe verték és láncsal megkötözték. Először még biztos remélték, hogy majd ki fog józanodni, majd el fog múlni ez a szörnyűség tőle, de sajnos nem változott az állapota. Újra és újra összetörte a bilincseket és szétszaggatta a láncokat. Az emberek bizonyára nagyon sajnálták, de meg kellett kötözni, hogy ne vagdossa magát, hogy ne csináljon nagy kárt. Gyötörte az egész környéket ez az ember. Igazából nem is tekintettek már rá emberként. Rosszabb volt ez a vadállatnál is. Naplemente után, amikor elcsendesedett a táj és nyugovóra készültek az emberek, a madarak csicsérgése és falevelek suhogása helyett az őrjöngést hallgatták. Biztos elhangzott pár ember szájából a sóhajtó gondolat... „Vajon mikor fog már meghalni ez a szerencsétlen vadállat.”

Ha mégis odamerészkedünk most ennek az embernek a közelébe, akkor nem csak rajta tudunk sajnálkozni. Magunkra ismerhetünk ebben az emberben. Ráismerünk arra az oldalunkra, amelyet nem szeretünk mutogatni, amit megtanultunk vagy tanulgatunk elcsitítani, elfolytani. Lehet, hogy nem vagdossuk magunkat kővel, de hányszor belemegyünk olyan cselekedetekbe, amelyekről tudjuk, hogy ártalmasak. A cigizés, alkoholizálás, egészségtelen gyors ételek, műételek fogyasztása, egészségtelen italok fogyasztása nemcsak társadalmunk része, hanem mindennapi és szokásos jelenség. Lelki terror végzünk magunkon a média fogyasztásán keresztül. Olyan függőségekbe esünk bele, amelyek 5-10 éve nem is léteztek. Túlállaljuk magunkat, mert csak a

munkánk által érezzük magunkat értékesnek. Mélyebb és tartósabb sebeket ejtünk magunkon életvitelünkkel, mint ez a sírokban lakó ember a kővel.

Lehet, hogy nem kiáltozunk éjjel-nappal, de jól tudja mindenki, hogy melyek voltak azok a pillanatok amikor örjöntünk, amikor leordítottuk valakinek a fejét indulatos állapotunkban, amit az indulatból kijózanodva később nagyon megbántunk, és hiába bántuk meg, mégis újra megtettük.

A legszörnyűbb dolog, pedig amire jó ha ráismerünk, hogy éppúgy tudunk túrni és terhet hordozni, mint ez a megszállott ember. Nem halt bele ez az ember az állapotába. Emberfeletti próbát élt túl. Az a sok kísértő lény, ami Légióknak nevezte magát, egy pillanat alatt végzett 2000 disznóval. Az ember is egyértelműen a halál irányába tartott, de hosszú ideig hordozta a Légió megszállását. Kedves testvéreim, halljuk meg az Ige felszólítását ezen a helyen! Ismerjük fel a bennünk garázdálkodó kísértéseket minél hamarabb, már ma, már most. Különb az ember minden más teremtménynél. Isten az embert saját képmására és hasonlatosságára teremtette. Úgy vélem, hogy a Gadara környékén lévő megszállott példájából is látszik ez a különbség. Hihetetlen testi és lelki erő van az emberben, de ezt nem azért kapta az Istentől, hogy egy légiónyi kísértőnek adjon otthont. Sok függőséget tudunk elszenvedni egyszerre. Sok lelki és testi támadást tudunk elviselni. Életünk végén, pedig megállapíthatjuk a filozófusokkal, hogy az élet csalódások és szenvedések sora volt vagy megszámlálhatjuk felhalmozott vagyunkat, élvezeteinket és vége.

(AZ ÚR HÍRVIVŐJE)

Az Isten által mai napra nekünk ajándékozott evangélium, sőt az egész Szentírás nem erről szól. Nem a belenyugvást hirdeti, hanem a szabadítást! Van nekünk Szabadítónk, a mi Urunk Jézus Krisztus, aki teljes szabadulást hoz a mi életünkbe! Nem hagyta örökké magára és védtelenül a gadarai megszállottat sem. A háborgó tengerrel és a viharral is harcolt Jézus, hogy eljusson ehhez az emberhez. A gadaraiak felháborodását is elviselte ezért az emberért. Ahogy találkozott vele, rögtön ráparancsolt a megszálló tisztátalan lelkekre, hogy hagyják el az embert. Meg se tud szólalni az ember, nincs uralma se a cselekedetein se a szavain. Jézus mégse hagyja el, és bármit képes megfizetni akár csak ezért az egy emberért is. Urunk még a Légióval szemben is irgalmas és enged a kérésének. Teljes szabadulást hozott ennek az embernek. A megszállott, aki a vadállatnál is rosszabb volt, újból Isten gyermeke lehet. Megismerte a kegyelmes és szerető Urat, megtalálta a Szabadítót.

Aki ilyen nagy kegyelmet tapasztalt meg, ilyen erős szeretetjelenlétében volt, az sose szeretné elhagyni azt a helyet vagy azt a személyt. Más szavakkal, aki megtapasztalta az Úr Jézus szabadítását, az minden pillanatban azt az érzést szeretné tapasztalni. Amikor betölt bennünket az Isten szeretete, annál nincs jobb

és nincs erősebb érzés a világon.

Végre felszólal az Isten gyermeke: „Kérlek, hadd maradhassak veled!”- mondja Jézusnak.

Kétszeres döntés van ebben a felszólalásban. Az első döntés nagyon nemes. Felszabadult életét átadja az Úrnak. Olyan sokszor hívjuk erre a döntésre a gyülekezeti tagokat. Bátorítunk mindenkit, hogy belátván, felismervén, hogy minden, amik vagyunk és mindenünk, amink van, az Úr kegyelméből van; ezért hálából bizzuk is rá magunkat, szolgáljuk javainkkal és tehetségeinkkel! Az ilyen gondolkozás valóban nemes és Istennek kedves.

A másik döntés a félelemből ered. Ez nem olyan egyértelmű a textusból, de akár csak magamat ismervén gondolom, hogy ez a fajta félelem jelen van minden hívőben. Megtapasztalta az egykori megszállott, hogy milyen az élet Isten nélkül. Megtapasztalta, hogy milyen gyenge az akarata és milyen könnyen beléköltözött egy egész légiónyi tisztátalan lélek. Most pedig fél, hogy nem lesz képes szabadon, Isten gyermekeként élni. Fél, hogy gyorsan visszaesik az előző állapotába. Gondolja, hogy ha Jézussal marad, akkor majd az Úr újra megmentheti, segíthet majd ellenállni, vagy akár sérthetetlen pajzsként elállhatja a kísértések útját. Megmutatta már Jézus, hogy milyen értékes ez az egy ember az ő számára. Bátorságra és kitartásra szólítja fel őt Jézus válasza. A Szabadító Úr bízik az Isten gyermekében!

Visszacsengenek a fülemben János evangéliumából Jézus szavai: **„Ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (Jn 8, 36)** Az egykor megszállott ember valóban és teljesen megszabadult. Már is dolga van vele az Úrnak. Haza kell térnie, azok közé, akik tudták, hogy milyen szörnyű és elviselhetetlen volt a viselkedése. Szavaival és tetteivel bizonyosságot kell tegyen az Úr könyörületességéről és hatalmáról. Így született meg a Tízvárosban szolgáló hírvivője az Úrnak. Nemcsak a rokonok előtt tett bizonyosságot ez az ember, hanem az egész közösségben, amelyet összekötöttek a kultúra és a közös értékek. Nagyjából 50km-es körzetben hirdette a szabadulás lehetőségét.

Isten Igéje és a Szentlélek munkája által szemünk előtt szabadult meg ez az ember. Teljes szabadulást kínál nekünk is a mi Urunk! Boruljunk le lábánál, engedjük meg Jézusnak, hogy vizsgáljon meg bennünket és engedjünk el minden ártó, tisztátalan uralmat az életünkben. Mondjuk el mi is a jó hírt mindenkinek, hogy van szabadulás minden rabságból! A hallgatással, a személyes, privát hitgyakorlással nem Urunkat szolgáljuk, hanem az ellenséget. Akkor teljes a szabadulás, ha az ember már bátran be mer számolni a fogságról. Fogadjuk el a teljes megváltást és az újjászületést és szenteljük életünket a mi Urunk dicsőségére!

Ha pedig mi is félünk és tisztában vagyunk gyengeségeinkkel, akkor mi is halljuk meg Urunk bátorító és bizalomteljes szavait: Menj és vidd hírud, milyen nagy dolgot tett veled az Úr! Szerető

és kegyelmes Urunk parancsolja mindezt. Az a mindenható Úr, aki azt ígérte, hogy velünk lesz minden egyes napon a világ végezetéig. Aki azt ígérte, hogy nem hagy minket árván, aki velünk tűr és velünk szenved. Aki élő pajzsként véd bennünket és életét adta üdvösségünkért! Bízunk hát rá bátran egész életünket. Fogadjuk el teljes szabadítását és tegyünk bizonyosságot hatalmáról és jóságáról!

Ámen

Imádság:

Szabadító Istenünk! Köszönjük, hogy felnyitottad a szemünket, és rávilágítottál bűneinkre és szabadulásunk, megváltásunk szükségességére. Látod Urunk, hogy milyen gyengék vagyunk nélküled és nemcsak hajlamosak a bűnre, hanem egyenesen rabjai vagyunk bűnös életvitelünknek és szokásainknak. Csak Te lehetsz mentségünkre győzedelmes Királyunk, Megváltó Urunk, Jézus Krisztus! Kérünk Téged, adj nekünk külön-külön erőt, hogy hajlékainkba megérkezve, hatalmas erőd és jelenléted által végleg fel tudjuk venni a harcot a kísértésekkel, és adjuk át néked egész életünket. Kérünk, segíts nekünk mint gyülekezet a Te szolgálatra élni megszabadulván a világiasságtól, a csupán emberi álmoktól és vágyaktól. Vezess minket hű pásztorként és fogd a kezünk mindvégig.

Elébed hozzuk azon testvéreinket is, gyülekezeti tagjainkat is, akik nem részesültek az Ige ébresztő és bátorító szavaiban. Legyen rájuk is gondod és ne hagyj őket se árván.

Eléd hozzuk testi, lelki betegeinket, mindazokat akik roskadoznak a magány vagy a tehetetlenség terhe alatt. Csak Te tudsz nekünk teljes testi, lelki gyógyulást adni, és bízunk is benne, hogy te újjá akarsz minket szülni, hogy épségben, teljességben a szolgálatodra és Országod épülésére lehessünk.

Eléd hozzuk gyászoló testvéreinket is. Adj nekünk lelki erőt két kézzel kapaszkodni a Te ígéreteidbe, az újratalálás reménységébe, a békés mennyei otthonba és abba az örökségbe, amelyet veled fogunk tölteni.

Imádkozunk mindazokért, akik érintettek az elmúlt héten történt tragédiákban. Kérünk Téged, könyörülj rajtuk és fékezd meg a gyilkolásokat,

a támadásokat. Adj békét és nyugodalmat a felháborodott fiataljaink szívébe és hadd lássák be, hogy ez az örült viselkedés csak kárt okoz. Bízunk benne, hogy Nálad oltalomra találnak mindazok, akik gyermekeket és ismerősöket vesztek el.

Imádkozunk Országos Egyházunkért is. Te látod, hogy mennyire szükségünk van rád, mennyire szükségünk van a tőled származó ébredésre és újjászületésre. Ne engedj minket tévelyegni, hanem szólj a Te szolgálóid által és vezess bennünket. A mi szabadító Urunk, Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket.

Ámen

Úri imádság:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tized az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Hirdetem a gyülekezetnek az adakozás lehetőségét az ige szavaival: Hálával adakozzál Istennek, és teljesítsd a Felségesnek fogadásaidat! És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem!

Fogadjuk Istenünk áldását: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal! Ámen

Hirdetések hangoztak el.

Záró ének : 268/1-2 Áldott az élet Istene, Hogy bár vétkeztünk ellene...

XC, Himnusz

Gyülekezeti záró imádság: Eltávozom hajlékodból Istenem, de Te azért mindörökké légy velem. Véd szívembe szent ígédnek szavait, hogy vezessen a szeretet és a hit, Ámen.

Kovács Csaba, segédlelkész

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

Vakációs Bibliahét

Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor

Közeledik a nyári szünet, melyet sokan várnak már. Azok számára, akik gyermekeknek foglalkozást terveznek a nyárra, kiváló segítséget nyújt erre egy kidolgozott program. Évek óta az egész Kárpát-medencében ismerik, és áldott eszközül használják az ún. KOEN programot. Minden évben más-más ország vállalja ennek a programnak a megírását – összeállítását. Az idei évre magyarországi – Dunántúli - testvéreink készítették el, amit Balatonszárszón ismertettek minden ország képviselőjével, amit

tovább tudunk adni azon gyülekezeteknek, akik ezt igényelték.

Az idei program címe: Kaptár-ruhatár, avagy hölgyeim és uraim!

1. nap története: Ádám és Éva bőrruhája
2. nap története: Anna kismama ruhája
3. nap története: József ruhatára
4. nap története: Illés Elizeushoz kerülő palástja
5. nap története: Jézus ígérete: mennyei fehér ruha

ÚJVIDÉK

„Egymás áldására”

Írta és fényképezte
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

A 30 éves Ökumenikus Segélyszervezet idei programjának nyitóünnepsége

„Valaki régóta követ / Az utamon, / Lépésről lépésre,
/ Keze a vállamon,
Valaha ismertem, / Valaha szerettem, / Úgy rémlik,
kértem is, / Maradjon mellettem,
(...) Összekapaszkodva / Lépkedünk és tudom, /
Sokáig így lesz még:
Keze a vállamon, / Szótlatlanul s remélve / Hogy túl a
közönyön,
Megállok majd egyszer, / S mindezt megköszönöm.”
(A. Turi Zsuzsa: Összekapaszkodva)

Valamennyiünk érzéseit, gondolatait kifejezte ifjú testvérünk, Halász Bence szavalata (felvezető idézetem), amellyel Országos Egyházunk, a maradéki és az újvidéki egyházközségünk nevében köszöntötte magyarul és angolul, az Ökumenikus Segélyszervezetet (ÖSSZ), az ünnepi programfolyamának nyitóünnepségén (május 10-én). Jelentős eseménynek számított három évtizeddel ezelőtt, hogy a megpróbáltatásokkal terhes, inséges, háborús időkben létrejöhetett az Ökumenikus Szeretetszolgálat (február 19-én), egy ökumenikus

alapokon működő, keresztyén humanitárius szervezet, amely a bajba jutottak megsegítését tűzte ki célul, vallási, faji, nemzeti, nemi, ideológiai, életkori, stb. megkülönböztetés nélkül. Ezt a küldetését – jóllehet megváltozott körülmények között – igyekszik napjainkban is teljesíteni. Az 1998-tól új néven tevékenykedő Ökumenikus Segélyszervezet alapítói változtak az évek folyamán. Jelenleg a Szerbiai Szlovák A. H. Egyház, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház, a Szent Miklós Görögkatolikus Szerbia-montenegrói Apostoli Exarchátus (egyházmegye) és a Szerbia-vajdasági Evangélikus A. H. Keresztyén Egyház az alapítói.

A kulturális műsor előtt Anna Brtkva Valent igazgató, az ÖSSZ összetartó nagycsaládjából az egyenlők között elsőként köszöntö meg mindenkinek: a kezdeményező egyházaknak, az alapítóknak, a külföldi és hazai támogatóknak, a donátoroknak, a felhasználóknak, a munkatársaknak, a népes voluntöröknek az önzetlen és kitartó közreműködésüket. Névszerint nem nevezve meg senkit, hangsúlyozta: „Az isteni szeretetről, a keresztyén értékekről tett tanúságot valamennyi

elődöm a jótékonyág útját követve, csakúgy, mint jómagam, minden munkatársunkkal együtt. Sokszor kellett úttörőnek számító kezdeményezést tennünk. Számos projektumunk, tevékenységünk jó gyakorlatként, modellként, serkentőleg hatott más civil szervezetekre. Így, egyben részesei lettünk valamennyien a polgári társadalom fejlesztésének is.

Felsorolni szinte lehetetlen rövid összefoglalónkban az ÖSSZ eddigi tevékenységét. Néhány adat a háborús, szankciós időkből többet mond minden szónál: Újvidék, Titel, Nagybecskerek és Pacsér legszegényebb polgárai között az öt év alatt összesen 4 millió 242 ezer meleg ételt osztottak ki. Több mint 30 tonna gyógyszert juttattak el az egészségügyi intézményeknek, gyógyszertáraknak, a betegeknek (orvosvolontőreik vényei alapján). Néhány tonna bébiételt biztosítottak. 300 ezer vetőmagcsomagot osztottak szét. Rendszeresen ellátták a Horvátországból, Bosznia-Hercegovinából menekülteket a menekülttáborokban. Alljon itt néhány adat az újabb akcióikból: Vajdaságban minden tranzit- és befogadóközpontban biztosították az ázsiai és az afrikai migránsok számára az egészségvédelmet, a tisztálkodási lehetőséget, a műhelymunkát, stb. Segítik a roma gyerekek felzárkózását, beiskolázását Vajdaságban és Koszovóban. Több mint ezer roma családot vontak be a segélyprogramokba 250 ezer euró értékben. Az ÖSSZ munkatársai azonnal az árvíz sújtotta vidék lakosainak a megsegítésére siettek. Szerbiában 400 ezer házat újítottak fel, 37 új lakást építettek. Munkatársaik, volontereik eddig több mint tízezer beteget gondoztak/gondoznak otthonaikban. A RákInfó telefonjain 7000-tól többször kértek segítséget a betegek, otthonaikban pedig több mint 30 ezret látogattak meg... Az ÖSSZ-nek jelenleg 119 állandó foglalkoztatottja van, szerteágazó tevékenységüket több mint 16 ezer volonter/önkéntes segíti.

Mások voltak a körülmények a megalakulás első éveiben, és mások az utóbbi években, amikor újabb kihívások közepette teljesíti küldetését az ÖSSZ, nyomatékosított Andrija Marčok, a Közgyűlés elnöke. Elismerően szólt a humanitárius szervezet fiatal vezetőiről, a nemzedékváltásról, az ifjú munkatársakról. Továbbra is egymás áldására

teljesítsék a programcéljaikat Jézus Krisztus dicsőségére, mondta köszöntője végén.

„A számos kiemelkedő, a szociális védelem területén tevékenykedő civil szervezet közül az ÖSSZ talán a legjelentősebb” – ismerte el Danijela Kostić Újvidék Város Tanácsának szociális, gyermek- és családvédelmi tagja. Továbbá kiemelte: *„Követendő példát mutat: hogyan kell működnie egy nem kormányzati szervezetnek.”* Több programot is közösen valósítottak meg. Ezek közül jelentős *„az utcán csellengő gyermekek befogadóhelyének a fenntartása, még a legnehezebb időkben is. Jelenleg ezt a Szociális Központ működteti.*

A külföldi donátorok nevében Angela Elmiger, a svájci HEKS/EPER Kelet-Európa és Közékelet Programjának főnöke és Péter Torsteinsson, a Remény Kelet-Európáért – Wüttembergi Diakóniai Szolgálat (Hoffnung für Osteuropa – Diakonisches Werk Wüttemberg) Regionális irodájának igazgatója szólt elismerően az ÖSSZ eddigi tevékenységéről, a közösen megvalósított programokról, amelyekkel a kritikus helyzetben levők tömegeit, boldogulásukat támogatták. Azt kívánva, a továbbiakban is keresztyén, független szervezetként működjenek.

Akulturális programban valamennyi alapítóegyházról részt vettek a testvérek, az ÖSSZ munkatársai, önkéntesei és vendégeik. Közben számos elismerést adtak át mindazoknak, akik segítettek, támogatták az ÖSSZ tevékenységét. Az ünnepség záró részében megnézhattuk az újvidéki Adice városrészben élő gyermekek rajzainak kiállítását. Többen meghatódva néztük végig a *Felebarátaink mellett, felebarátainkkal, felebarátainkért* c. filmet, amely megörökíti az alapítók emlékezéseit, dokumentálja az ÖSSZ tevékenységét. A visszaemlékezők közül néhányan méltóságteljes tisztelettel emlékeztek meg a 15 éve, május elsején elhunyt Béres Károly alapítóigazgatóról.

Az ÖSSZ ünnepét a fényárban úszó torta tette még felemelőbbé. Búcsúzóul mindenki apró, a munkatársak, a volonterek készítette ajándékot, valamint egy reprezentatív, *Az első harminc év felcímű, Jótékonyág két évszázad törésvonalán* (sz. f.) című, *(Prvih trideset godina – Dobročinstvo na prelomu dva veka)* kiadványt kapott ajándékba.

MARADÉK

Anyák napja Maradékon

*Kovács Hargita
pedagógus,
óvónő*

Maradékon minden évben virágba öltözik a templom május második vasárnapjára, anyák napjára. Ekkor adunk hálát az édesanyákért. (— Úgy tudom, hogy Vajdaságban azért nem ünnepejük május első, hanem a második vasárnapján, mert a kommunizmus idejében általában az első hétvége a munka ünnepének, a majálisnak a hangulatában telt. Az egyház nem tudott ezzel az ünneppel versenyezni, hanem az akkori püspök ajánlatára május második vasárnapjára tették át az ünnepet és ez a mai napig így maradt a legtöbb gyülekezetben. —)

A gyülekezetben lévő szorgalmas asszonytestvérek már előző nap kidíszítik a templomot és előkészítik a kitűzőket, amit minden istentiszteleten résztvevő személy kap. Fehér virágos kitűzőt, ha az édesanyja már nem él, lila virágosat pedig, ha még köztünk van az illető édesanyja. **Halász Dániel**, a gyülekezet lelkipásztora igehirdetése a **2Krn. 22,3b** alapján szólt. Kiemelte a hívő édesanyák fontosságát a társadalomban és a gyülekezetben majd intett, hogy mennyire fontos, hogy gyermekeinket jól tanácsoljuk és ne a bűnbe vigyük.

A istentisztelet alatt megemlékeztünk néhai lelkipásztorunkra, **Béres Károlyra**, aki 15 éve költözött megváltó Urához.

Maradékon rendszeresen 5 gyerek jár gyermekistentiszteletre, akik a szüleikkel jönnek a templomba, majd a lekción felolvasása után vonulnak külön foglalkozásra a vasárnapi istentisztelet alatt. Ezekkel a gyerekekkel már pár héttel az ünnepséggel előtt verseket tanultunk és az Ároni áldást énekben tanultuk meg. Kulcstartót és képeslapot is készítettünk meglepetésnek, hogy ezzel is örömet szerezzünk az anyukáknak. Verseket mondott Csepregi Attila és Katarina valamint Halász Naomi és Márk. A gyermekek rövid szolgálata után Mikulinac Rózsa néni asszonytestvérünk egy nagyon megható verset olvasott fel mindannyiunk áldására.

Keresztyén nőként nagyon fontosnak tartom, hogy legyen egy ilyen kiemelt alkalom a gyülekezeten belül, ami az anyaság fontosságát ünnepli, mert a világ sokszor le szeretné kicsinyíteni az anyaságot és csak a nőiességet hangsúlyozza kifordított módon. Nőként hálásnak kell lennünk, ha anyasággal áldott meg Urunk és hűségesen kell végeznünk ezt a nagy szolgálatot, ha pedig nem adatott meg ez az áldás, mások gyermekeiben ne a terhet és nyűgöt lássuk, hanem Isten szeretetét közvetítsük feléjük is.

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. június 11-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

PACSÉR

A letelepedés 237. évfordulójára emlékeztek Pacséron

Komáromi Gizella,
presbiter

Évről-évre megemlékeznek a letelepedés évfordulójáról a pacséri református egyházközségben. Az idén 237 éve annak, hogy a kibocsátó településről, Kisújszállásról 1054-en, 206 család indult el a jobb élet reményében új hazát keresni. Pacséron telepedtek le. A településen tiszteletükre kopjafát állítottak. Az alkalmi istentisztelet kezdetén a napokban történt szerbiai vérengzések áldozataira is emlékeztek.

Liszka Noémi kisújszállási lelkipásztor igehirdetése előtt anyák napja alkalmából a legkisebbek, a Csemete játszóház növendékei és a hittanos gyermekek alkalmi összeállítással köszöntötték édesanyjukat és nagymamájukat. A lelkész az Újszövetség, Máté evangéliuma 16. részében található 15. és 16. verse alapján prédikált. Elmondta, hogy a fő gondolat, amit szeretne kicsik és nagyok szívére helyezni, Jézus Krisztusnak az a kérdése, hogy ti kinek gondoltok engem? „Nagyon sok mindent tudunk Jézusról, a Fiúról, nagyon sok mindent tudunk az Atyáról, a Szentlélekről, és azt a választ várja tőlünk Isten a mai napon és egész életünkben, hogy valóban személyes hitvallássá váljék mindannyiunk számára, hogy számomra, számunkra Isten, a Szentháromság Isten a legfőbb. Mindenkor érezhetjük jelenlétét, vezetését, ahogy velünk van, áldott ígérete szerint, hogy ahol ott vannak, összegyűlünk az Ő nevében, Ő is ott van velünk, és az Isten házából mindig velünk jön, és így mindig ráhagyatkozhatunk, benne bízhatunk” - mondta.

A megjelent vendégeket, köztük Fremond Árpádot, a Magyar Nemzeti Tanács elnökét, Nagy Ottót, a Nagyberuházási Alap igazgatóbizottságának igazgatóhelyettesét, Kislinder Gábor topolyai polgármester-helyettesét, Szabolcski Szabolcsot, a pacséri helyi közösség tanácselnökét, valamint a kisújszállási küldöttséget dr. Kovács Tibor alpolgármester vezetésével Csányi Erzsébet helybeli lelkész köszöntötte, aki tolmácsolta Pásztor Istvánnak, a VMSZ elnökének és Kecze Istvánnak Kisújszállás polgármesterének üdvözlését, valamint Magyarország Szabadkai Főkonzulátusa nevében Csallóközi Eszter főkonzul jókívánságait is.

A kisújszállási delegáció nevében az alpolgármester köszöntötte az egybegyűlteket. Kihangsúlyozta, hogy nemes tradíciónak tartja ezt a megemlékezést és a testvértelepülési kapcsolatok ápolását, amely különösen a 21. században, egy elembertelenülő világban, ahol a személyes kapcsolatok egyre kevésbé számítanak vagy egyre inkább áthelyeződnek az internet terébe, a tradíciók őrzése, és az ezekre való emlékezés, a testvéri

kapcsolatok ápolása talán egyre fontosabb. „Itt már régóta személyes kapcsolataink szövődtek, és pátosszal szólva, a vér szavát nem lehet megtagadni. Azokért az 1786-os eseményekért, amelyekről, ahogy írták is, hogy szem nem maradt szárazon, mindannyian felelősök vagyunk, mindannyian felelősséget érzünk. Ezeket a testvéri szálakat az évszázadok sem tudták megbontani, és az újonnan emelt országhatárok sem tudták kiradírozni az életünkéből. Úgy hiszem, hogy a szimbolikus jelentésén túl az emberi kapcsolatok ápolása, a baráti kapcsolatok ápolása is nagyon fontos, illetve az hogy egyszerűen eljövünk ide és jól érezzük magunkat, és emlékezünk arra, hogy testvérek vagyunk, és ugyanaz a vér csörgedez az ereinkben” – nyilatkozta.

Fremond Árpád kiemelte, hogy nagyon fontos, hogy 237 év után is van egy olyan kapcsolat, amely összeköti ezt a két települést. „Mi, pacsériak büszkék vagyunk arra, hogy honnan származunk. Azt gondolom, hogy fontos megemlékezni arról, hogy milyen hosszú utat tettek meg őseink, és visszaemlékezni mindazokra az évekre, amelyeket már pacsériként éltek meg az elmúlt évszázadok során. Örülök annak, hogy jó a kapcsolat a két település között önkormányzati szinten, egyesületi szinten, az iskolák és az egyházak is rendkívül jól együttműködnek” - nyilatkozta, és hozzátette, hogy a mostani fiatalok között is van kapcsolat. Lényegesnek tartja, hogy a két önkormányzat mindig számíthat egymásra.

Az istentisztelet végén harangzúgás mellett megkoszorúzták a templomkertben elhelyezett, Rózsa Imre által faragott kopjafát.

Forrás: VajMA

GYERMEKMISSZIÓ

Bábszínház a legkisebbeknek

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

Örömkre szolgál, hogy több éve taníthatjuk az evangéliumot bábszínház által a gyermekek számára. Karácsonyi és húsvéti bábdarabok mellett, most egy régebbi bábdarabot elevenített fel négy bácsfeketehegyi fiatal a Gyermekmisszió szervezésében. Hálás a szívünk, amiért önként és örömmel vállalták el a próbákat, és nagyon komolyan vették, kitartóak voltak benne. Több hónapos, intenzív gyakorlás gyümölcse a most előadott bábdarab. Fiatal segítők: Bertók Franciska, Garai Klementina, Búzás Edina és Halász Éva. Iskolákban, óvodákban és kultúrotthonokban is előadták a bábdarabot.

A bábdarab címe: A szeretetre vágyó süni. A bábdarab a barátságról, egymás iránti tiszteletről, megbecsülésről és összetartozásról szól. „Amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!” (Lk. 6,31)

A történet végén árnyjátékban megjelenik az Úr Jézus kereszthalála és feltámadása, mely emlékeztet minket arra, hogy mennyire határtalan és feltétel nélküli az Ő

szerepének. Mi, emberek mindig elvárásokkal közelítünk egymáshoz, szeretetünket is feltételekhez kötjük. A Biblia azt írja: „Isten azonban abban mutatta meg szeretetét irántunk, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8) Nem volt sem elvárás, sem feltétel és ma sincs. Ezért kegyelem, ezért ajándék Isten felénk való szeretete és az üdvösség útja. Keressük az Urat, amíg megtalálható, amíg közel van. Ő eljött közénk, emberi formát vett fel és engedelmes volt értünk a kereszthalálig. Ő előbb szeretett. A mi szeretetünk hálaadás mindazért a sok jóért, sok megelőlegezett áldásért, amit Tőle kaptunk és kapunk nap-nap után. Törekedjünk az Úr szeretetével szeretni és igazán felebarátok lenni egymásnak.

Bábdarabunk a következő énekkel zárul:

Szeretni sohasem késő, eldöntöm legbelül és Ő, megadja hozzá, ami még kell. Szeretni kell! Ez a szó a végső.

GONDOLATÉBRESZTŐ

„Asztali beszélgetések”

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Talán nem is kellene külön leírni, hisz mindenki tudja, hogy a fenti cím alatt adták ki Martin Luther, azaz Luther Márton (1483 – 1546) kötetlen beszédeit, véleményét, intelmeit. A „beszélgetés” éppenséggel megtévesztő is lehet, mert nem valódi párbeszédet kell érteni alatta, hanem inkább Luther különböző kérdésekre adott válaszait jegyezték le az asztalánál vendégeskedő diákok, pályatársak, egyszerű és tanult emberek. Hogy mégis beszélgetésként fordították a címet, azzal a spontaneitást, a közvetlenséget akarhatták hangsúlyozni, hiszen Luther asztalánál valóban sokan megfordultak és sokféle témában beszélgetett a vendégeivel. Így megfordult nála sok magyar diák is, a legismertebb közöttük Dévai Bíró Mátyás (1500 k. – 1547), az első magyar reformátor, akit magyar Lutherként is szoktak emlegetni, bár egyesek szerint gondolkodásában sokkal közelebb állt Melanchtonhoz (1497 – 1560), mint Lutherhez.

Az első ilyen, Luther által tartott, és fel is jegyzett beszéd 1531-ben hangzott el. Luther nem bánta ezeket a feljegyzéseket, sőt volt, hogy felszólította hallgatóságát: *Hoc scibite et notate!*, azaz írjátok fel és jegyezzétek! A jegyzett beszédek megszorodtak, számuk több ezerre volt tehető és már Luther korában különböző csatornákon terjedtek is az olvasók között. Ezt azonban Luther már nem feltétlenül helyeselte. A számos „kalózkidrással” kapcsolatban mondta viccesen: „Krisztusra kérem a kedves tolvajokat, mert tudom, hogy őszinte és tisztességes szándékkal járnak el, hogy sem életemben, sem halálom után ne tegyenek közzé könnyelműen gondolataimból semmit, amit akár életemben csellel csikartak ki tőlem, vagy halálomban tulajdonítottak el korábban kölcsönként irataimból. [...] Mert ha ez nyilvánosságra kerülne, akkor én lennék a világ legkeresettebb széphistóriája.”

Az asztali beszélgetések nagyon izgalmas és érdekes olvasmány. Nemcsak a tartalmi változatosság, a nyelvi leleményesség nyugtázza le az olvasót, hanem az a középkor végi, reneszánsz eleji vaskos, szókimondó, kendőzetlen stílus is, ami a kor emberét és így Lutherét is jellemezte.

A beszélgetésekben többször is szó kerül arról, mit is gondolt a reformátor az imádságról. Kiderült, hogy bár „a csúz, a szédülés, az ájulás gyakorta keserítették őt, mégsem pihent: imádkozott minden áldott reggel és este s vacsora közben is gyakran, amint ehhez már ifjan hozzá szokott a kolostorban; ezenfölül úgy mondta föl az ő kis katekizmusát, mint akármelyik tanuló, elolvasását meg-megszakítva. Zsoltároskönyvéből imádkozott, katekizmusából

tanította, vigasztalta vagy intelmezte magát.”

Luther életének fontos és szerves része volt tehát az imádság. Hogyan beszélt ő maga erről? Néha képszerűen és ugyanakkor viccesen, mint itt: „Ó, ha én úgy tudnék imádkozni, ahogy a kutya néz a húsr! Az ő gondolatai kizárólag a darab húson csüggenek, azon kívül nem gondol, nem kíván, nem remél semmit. Látod, a legigazabb szívek is abban tévesztik el a dolgot, hogy mellékes gondolatok nélkül nem tudnak imádkozni.”

Luther több helyen is kifejti, hogy számára a legfontosabb imádság a Miatyánk... Amint írja: „a Miatyáknak nincs párja a többi imádság között; szívesebben imádkozom el, mint akármelyik zsoltárt.” Más helyen pedig a Miatyánk hatalmát ecseteli: „A Miatyánk egymáshoz kapcsolja és összeköti az embereket, úgyhogy egyikük a másikáért és a másikával együtt imádkozik, és olyan erős és hatalmas lesz, hogy még a halált is elüzi.” Vagy máshol így beszélt az imádság hatalmáról: „Bizony senki más nem hiszi, milyen nagy hatalmú és nagy erejű az imádság, csak az, akinek a tapasztalat mutatta meg, és aki próbálta. Pedig nagy dolog, ha valaki érzi a nagy veszedelemben, mely szorongatja, hogy belekapaszkodhat az imádságba. Én ezt tudom: valahányszor olyan komolysággal imádkoztam, amennyire komoly okom volt rá, bőséges meghallgatást nyertem, és többet is kaptam, mint kértem volt.”

Az emberek általában valamiért imádkoznak, valamit kérnek. De van egy olyan imádság is, ami nem kérés, nincsen semmi más célja, csak az Istennel való párbeszéd. Erre Luthernél nem találtam példát az Asztali beszélgetésekben, én magam sem vállalkoznék leírni, milyen az. Legjobb ilyenkor a költő szavát megidézni, szóljon itt most Pilinszky János néhány gondolata az Imádságért című verséből: „...Ha mégis kérek Tőled imámban valamit: ne vedd el tőlem, ne vedd el tőlünk a kérés nélküli imádságot. A kérés nélküli imában nemcsak én, de az egész Mindenség is hallgat, s hallgatnak azok is, akik - egy szinttel még mélyebben - torzsalkodnak, harcolnak, lázonganak és ítélkeznek. A nem kérő imádságban azonban, imádkozza azt bárki is, az egész világ térden áll a »teremtés egyességében«... Ezért imádkozni az imádságért: bűnösök és szentek közös kiáltásai itt a Földön, és a kérés nélküli ima a jók és gonoszak számára talán nem egyéb, mint egy pillantást vetni az asztalra, mely öröktől fogva terítve áll az atyai ház udvarán.”

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 665 példányban
